

Indenrigsministeren: Jeg har forrige Gang, jeg havde Ordet, kun villet antyde, at jeg troede, at det vilde være vedkommende hæderlige Industridrivende meget let at omgaa enhver Bestemmelse, der sigter til at indskrænke deres Udgang til at udplyndre deres Offre. Naar det har været antydet, at man kunde indføre i Loven en Bestemmelse om, at Panterne skulde holdes til Laantagernes Raadighed i en vis Tid, og naar det ligeledes har været foreslaaet, at Panterne skulde sælges ved offentlig Auction, og Overstubbet tilflyde Laantagerne, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at det vilde være meget let for de Vedkommende at give hele Transactionen Udseende af at være en Overdragelse af Gjenstanden istedetfor et Laan paa Gjenstanden, og det seer jeg ingen Maade til at forebygge. Istedetfor at laane 2 Rd. paa en Gjenstand, der er 12 Rd. værd, vilde der finde en Overdragelse eller et Proportionsalg Sted af Gjenstanden for de 2 Rd., og ligeoverfor dette vil Loven være magtesløs. Jeg troer, at hvor beklagelige disse Forhold end ere, vil ethvert Forsøg paa at forbedre dem ad Lovgivningens Vej være forgjæves, og ligesaa forgjæves troer jeg, at det vil være ligefrem at forbyde denne Industri. Der vilde derved kun vindes, at den blev drevet i Sinu og ucontrolleret, istedetfor at den nu drives aabenhjst og controlleret. Man kan ikke forhindre den Slags Udsugelser af samvittighedsløse Capitalister ligeoverfor værgeløse Fattige.

Fessen: Ibet jeg ganske skal tiltræde, hvad den høitærede Indenrigsminister nu og i sit næstsidste Foredrag har ytret, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at ethvert omhelst directe Middel, som man vil anvende imod saadanne Misbrug som dem, der her ere omhandlede, vil altid vise sig forgjæves. Den eneste Maade, hvorpaa man kan komme til at opnaae Diemedet med Loven, er vistnok den igjennem et velordnet Fattigvæsen og navnlig en bedre Ordning af den private Velgjørenhed end den, der for Diebliffet finder Sted, at

sjøge at modvirke, at Vedkommende komme i den Nødvendighed at henvende sig til saadanne Udsugere, og dernæst den, at Regjeringen begunstiger Oprettelsen af saadanne Instituter, som man i Lighed med Assistentshuset ogsaa rundt omkring i Provindsferne i de senere Aar har begyndt at danne, og hvis Diemed er mod en fast taalelig Rente at hve Laan imod haandsaaet Pant. Saadanne Instituter fortjene ganske vist Begunstigelse, og der er ogsaa, saavidt jeg veed, med Redebonhed ydet dem saadanne af Regjeringen, navnlig med Hensyn til fritagelse for stemplet Papir til Laanebeviserne; i denne sidste Henseende drives der som bekjendt stort Misbrug af Pantelaanerne, idet den største Deel af de Laanebeviser, de udstede, gaae paa ustemplet Papir.

Da ikke flere begjærede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen. Lovudkastets Overgang til 2den Behandling fattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 49 St.

Fischer: Maa jeg tillade mig at foreslaae, at der nedsettes et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig herom, fattes dette Forslag under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 46 St.

Den anden Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Udcast til Lov om Udgifterne ved hjemsendte Fattiges med Fleres Transport. (Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 993.)

Indenrigsministeren: Ved Forekæggelsen af Lovudkastet bemærkede jeg allerede, at det nærmest var foranlediget derved, at de nu gjældende Bestemmelser om Fattiges og Værgængeres med Fleres Transport ikke stemte med den Udvikling, som vore Communicationsmidler nu have faaet, og jeg ansøgte tillige, at